

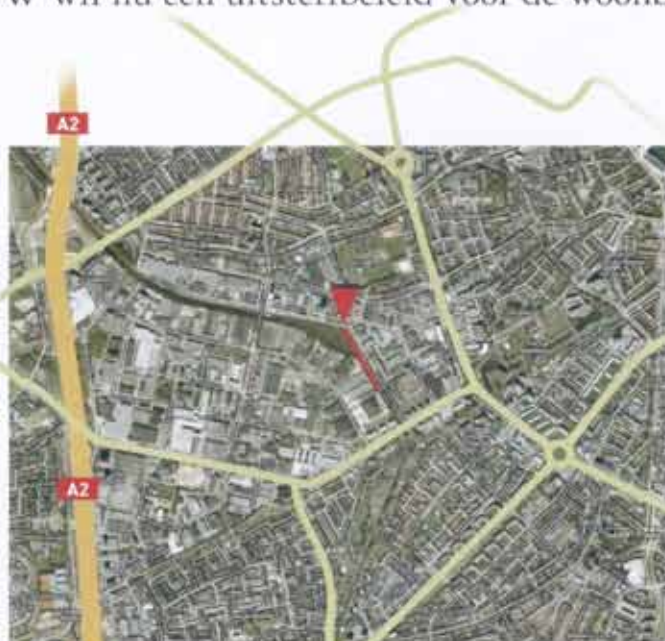
VLOT

LEVEN OP HET WATER | december 2012 | 2e Jaargang nr 6

Astrid van Wijk
Jos Lammers

LEVEN EN LATEN LEVEN IN EINDHOVEN

Aan de Waldeck Pyrmontstraat in Eindhoven liggen dertien woonboten op een bedrijventerrein. De gemeente is bezig het bestemmingsplan te actualiseren. Door strengere milieuregels komt de woonfunctie in het gebied onder druk te staan. Het college van B&W wil nu een uitsterfbeleid voor de woonboten.

TER PLEKKE

Ter Plekke is een impressie van een woonbotenlocatie waar iets aan de hand is. In positieve of negatieve zin. Heb je een idee voor deze rubriek? Woon je op een bijzondere plek? Mail naar redactie@vlotmagazine.nl.

Ik moet er zeker al tig keren voorbij zijn gefietst, de Waldeck Pyrmontstraat op bedrijventerrein De Hurk. Nog nooit is me opgevallen dat er woonboten liggen. Dertien stuks. Ze liggen er mooi bij in de **herfstzon**, een lange rij achter elkaar op het afwateringskanaal van de Dommel dat uitkomt op het Beatrixkanaal. Veel wuivend groen aan de kanaalkant, en aan de andere kant een stuk braakliggend terrein. Voor de rest, zo ver ik kan zien, dienstverlenende bedrijven zoals een computerzaak, een kampeermarkt en een kantoor van Welzijn Eindhoven. Bij de laatste drie boten zie ik Kempengas, een bedrijf dat gastanks distribueert.

Bij ligplaats 20 stap ik van de fiets. In de ruime woonboot ontmoet ik Miriam van Esch. Zij en haar man hebben jaren op de **binnenvaart** gezeten. Sinds 1980 hebben ze hier een ligplaats. "Wij zijn echte watermensen, we moeten kunnen varen. Ik zal je eerst de feiten geven, daarna gaan we nog naar twee andere gezinnen. Je wou toch ook wat sfeer voor je verhaal?"

Wat is er aan de hand? Via via kwam Miriam erachter dat er een nieuw bestemmingsplan in de maak is. Bedrijventerrein De Hurk (300 bedrijven) heeft milieucategorie 5, zware bedrijvigheid dus. Daar komt bij dat medio dit jaar ligplaatsen voor woonboten als geluidgevoelige bestemmingen zijn opgenomen in de wet. "Het toestaan van **gevoelige** bestemmingen is in strijd met een goede ruimtelijke ordening", schrijft het Eindhovense college op vragen. "Omdat veel schepen er al lang liggen, is het voornemen te kiezen voor een uitsterfconstructie. Dat betekent dat de huurders van de ligplaatsen niet direct weg moeten, maar als zij vertrekken, mogen anderen de ligplaats niet meer innemen."

"Wij hebben he-le-maal geen last van die industrie. En wat die opslag van gastanks betreft: de boten lagen er eerder dan het gasbedrijf", zegt Miriam van Esch. **Vanaf 1975** liggen er woonboten aan de Waldeck Pyrmontstraat. In het bestemmingsplan van 1989 staan de boten echter niet, wel in de APV van 1999.

De dertien **huishoudens**, verenigd in De Afwatering, besloten medio september een Waterdag te houden om meer bekendheid te krijgen. Dat resulteerde in raadvragen van VVD-raadslid

Joost de Jong. "Eindhoven blijkt geen consistent beleid te hebben voor wonen op water. Ik snap wel dat de wethouder geen verantwoordelijkheid wil nemen voor wonen op De Hurk. Maar voor mij is dat niet einde verhaal. Ik kan me niet voorstellen dat in onze stad, omringd door 500 km water, geen mogelijkheden zijn een andere locatie aan te bieden", aldus De Jong.

De telefoon gaat, of we nog langskomen. Met de fiets aan de hand lopen we naar de familie Swinkels, een gezin met twee kinderen. Zij wonen op een ark. "Het was een rot moment toen Miriam langs kwam met het verhaal over die uitsterfconstructie", zegt Angelique Swinkels. "We willen niets liever dan hier op het industrieterrein wonen. Wij houden van dit vrije wonen. 's Morgens worden we door de vogels en reedjes gewekt, 's middags en 's avonds zitten we lekker in de tuin. We kennen elkaars **eigenaardigheden** en vinden dat best. Het is leven en laten leven. Maar toen er eentje aan het **zinken** was, kwamen we wel allemaal met een pomp aanlopen." Patrick Swinkels verwacht dat het allemaal zo'n vaart niet loopt, maar Angelique heeft er slapeloze nachten van. "Ik zou echt niet meer in een rijtjeshuis kunnen wonen. Waar moeten we dan naartoe?"

Weer buiten, gaan we richting De Coraja. Het lijkt het alsof het schip zo weg kan varen met het grote stuurwiel prominent in de kajuit. Hier wonen Michel Swinkels (broer van), zijn vrouw Amanda en hun zoontje. "Dit is het schip van mijn schoonvader. Toen hij stierf, is mijn schoonmoeder verhuisd en hebben wij het schip overgenomen. Wij liggen hier vier jaar, het was onze **droomwens** een woonark te kopen. Want dit schip is te klein en te vochtig en we willen ook nog een tweede kindje. Die woonark zal nu wel een luchtkasteel blijven. We moeten het nieuwe bestemmingsplan afwachten, dat geeft veel stress."

Raadslid De Jong gooit de handdoek nog niet in de ring. Hij wil meer weten over de quickscan van de gemeente waaruit zou blijken dat er geen andere locaties zijn. "Wat zijn die criteria geweest en hoe kan de gemeente criteria hebben als we niet eens een consistent beleid hebben voor woonboten? Voor mij is de kous echt nog niet af." Vereniging De Afwatering heeft ondertussen een jurist in de arm genomen. Miriam: "We hebben niets te verliezen met dat **sterfhuusgedoe**. We laten het er niet bij zitten."